

Itä-Suomen Autoteknisten Opinto- ja virkistysmatka Saksan Wolfsburgiin 14. - 20.10.2007

Matkan suunnittelu aloitettiin kevättalvella 2006. Itä-Suomen yhdistyksiltä kysyttiin kiinnostusta tehdä perinteinen syysopintomatka tavallisesta poiketen ulkomaille. Innostuneita tuntui olevan sen verran runsaasti, että suunnittelua päätettiin jatkaa. Matkan pääasiallisina suunnittelijoina olivat Kuopion yhdistyksen puheenjohtaja Antti Kovanen ja sihteeri Tommi Suhonen, joille suurena apuna olivat monet muut yhdistyksen jäsenet. Matkan järjestelyjen onnistumisessa käytettiin hyväksi VV-Auton ja Matti Veisteen, Savosta lähtöisin hänkin, suhteita Saksaan. Antti toimi matkanjohtajana ja Tommi kuljettajana koko kiertueen ajan. Matti hoiteli tulkin tehtävät tehtailla ja järjesteli suhteillaan keskiviikon iltaohjelman.

Sunnuntaiaamuna lähdettiin matkaan Iisalmesta. Kyytinä meillä oli koko matkan ajan iso Jääskeläisen Auton bussi, jonka Tommi oli hankkinut. Porukkaa keräiltiin kyytiin Kuopiosta, jonne myös Joensuulaiset olivat ajelleet omilla kyydeillään. Varkaudesta poimittiin mukaan Savonlinnan sankarit. Matkalla nautittiin sponsoreiden (Tecalemit ja Wihuri Oy Autola) tarjoamat kahvitukset Vaajakosken ABC:llä ja Lahdesjärven ABC:llä. ”Opintomatkakonkari” Ari Sarjanen viihdytti meitä kaikkina matkapäivinä hienoilla tietokilpailuilla, autoalaan liittyen, sivuten savon kieltä ja jopa latinaa. Pieni vilpin epäily heräsi jo kyllä heti ensimmäisessä kilpailussa, kun nuo palkinnot alkoivat heti lipsumaan Ylä-Savon yhdistyksen suuntaan ja sama tahti jatkui muinakin päivinä. Hauskaa oli. Kiitos Arille vaivannäöstä. Illansuussa saavuimme Turkuun, jossa siirryimme Viking Linen Isabella-laivaan. Laivalla kaikki meistä eivät tainneet ehtiä nukkumaan saakka, mutta kyllä aamulla bussille saapuivat särmästi ajallaan.

Tukholmasta ajelimme rauhalliseen tahtiin parisen tuntia E4 valtatieä ja pysähdyimme oikomaan koipia ja juottamaan janoista, siis bussia, Nyköpingiin isolle huoltoasemalle. Kiirettä meillä ei ”Ruotsin päivänä” ollut. Aamulla olimme saapuneet Tukholmaan jo kello 6.30 ja illalla seuraava laivamme lähtisi vasta kymmenen maissa. Ajelimme Vätternin rantaa pitkin maisematietä ja Grännan kylän läpi (kuuluisa Polkagrisar-karkeistaan). Ruokataukoa pidimme Jönköpingissä suurella A6 ostarilla. Bussimatkaa saimme hyödynnettyä myös koulutuksen merkeissä, kun Piirla Oy:n Pertti Salmi koulutti meitä digitaalisen ajopiirturin käytössä ja toiminnassa. Hellevuon Vesa muisti, että Värnåmon korkeudella on pieni, mutta upea automuseo ja aikataulumme ollessa väljä, ehdimme hyvin käydä tuon museon katsomassa. Pääsymaksulle löydettiin sopivasti sponsori (Handelsbanken). Tommikin näki ensimmäisen kerran T-Fordin kunnolla kosketteluetäisyydeltä. Illalla siirryimme kaikki bussin kyydissä TT-Linen PeterPan-laivaan, jonka totesimme illan ja yön aikana korkealaatuiseksi.

Tiistaiamuna saavuimmekin jo Saksan maalle Travemunden, josta ajelimme kiireellä, autobahneja ja liikenteen määrää ihmetellen Wolfsburgiin hotelliimme. Majoittumisen jälkeen siirryimme kävellen Autostadtin alueelle. Hotellin sijainti oli loistava, aivan Autostadtin kupeessa, jossa Veisteen Matti meitä jo odotteli Jani Reinikaisen ja saksalaisen isäntämme kera. Antti ja Matti hoitivat sisäänpääsymuodollisuudet nopeasti. Siirryimme nauttimaan kuuluisia Currywurstoja asiakaskeskuksen ravintolaan. Aterian lomassa kuulumme Matti Veisteen johdolla Volkkarin ja Autostadtin historiaa ja nykypäivän tietoa. Jäipä mieleen sellainenkin luku, että yhden päivän aikana Autostadtin asiakaskeskus luovuttaa asiakkaille n. 500-550 autoa (siis yhdessä päivässä). Ja paikat eivät olleet kovin rähjäisiä. Asiakaskeskuksen vieressä on kaksi valtavaa lasitornia, joissa ovat yhden päivän aikana luovutettavat autot. Robottihissi vie ja hakee autot lasitorneista oikeisiin luovutuspaikkoihin oikealla hetkellä. Isolle näyttivät kuviot savolaispojan silmin. Ruokailun ja esittelyn jälkeen saimme lähteä tutustumaan alueeseen omin päin. Toki isännät olivat mukana ja iso joukko meistä heidän kanssaan aluetta kiersikin. Alueella oli eri automerkeille omat paviljongit, joissa ei välttämättä ollut esillä kaikki kyseisen merkin mallit, vaan eräänlainen otanta merkin sielunmaisemaan. Skodan paviljongissa oli esimerkiksi upea taidenäyttely pronssiveistoksista ja Lamborghinin paviljongissa oli yksi V12 moottorinen auto kiinnitettynä seinällä, upeiden valo-

savu- ja äänitehosteiden kera. Lähtee koneesta aika paljon ääntä ja upeaa sellaista. Ehkä yksi upeimmista paikoista alueella oli ”aikatalo”, jota useat meistä kuvasivat termein ”erilainen automuseo”. Talossa oli uutta ja vanhaa niin valtavasti, että loppupäivästä tajusi, ettei aivan upea Audi enää säväyttänyt juuri lainkaan. Nähtävää oli vaan niin valtavan paljon, että katsojalla tiedon vastaanotossa alkoi tökkiä. Ei sovi unohtaa mainita myöskään tehdaskierrosta; Tehtaaseen pääsimme ”junan” kyydissä, joka jo sinänsä oli kokemuksen arvoinen – autovetoinen monivaunuinen, lasiseinäinen ”haitaribussi”. Kiertoajelu opastuksineen kesti n. 45 minuuttia ja näimme auton valmistuvan parista pellinpalasta valmiiksi autoksi, joka koeajettiin liukuhinnan loppupäässä. On se aikamoista tuo autonrakentaminen tänä päivänä. Illan jokainen sai viettää omaan tahtiinsa ja aika monelle meistä riitti hyvä ruoka ja uni.

Keskiviikkoamu alkoi bussimatalla MAN-tehtaille noin 50 kilometrin päähän, jonne Roposen Vesa oli suhteillaan järjestänyt meille upean vastaanoton. Herra Meyer johdatti meitä alueella tuntikausia ja harvinaista kyllä, koko kierroksen ajan kuunneltiin tarkkaavaisesti. Johtuneeko siitä, että saimme kuulokset päähämme ja niistä kuulumme koko ajan tulkkina loistavasti toimineen Matti Veisteen käännöstä. Saimme esittää kysymyksiä meitä kiinnostavista asioista, joihin herra Meyer myös mielellään vastasi. Näimme kampiakseleiden valmistusta induktiokarkaisuineen ja kuorma-auton syntymisen palkki palkilta valmiiksi autoksi. Pääsimme myös tutustumaan linja-autotehtaan puolelle ja siellä tahti olikin huomattavasti rauhallisempaa. Kun kuorma-auto valmistuu päivässä, niin linja-autopuolella yhden auton valmistuminen kestää noin kolme viikkoa.

Keskiviikkoilta vietimme joukolla läheisen Gifhornin kaupungin vanhassa majatalossa. Lieneekö syynä kaikkien osallistumiseen ollut meidän loistava kielitaito? Kun Veiste päivällä bussissa kertoi illan ohjelmasta, mainitsi hän paikan olevan joku Frauhaus (Gifhorer Brauhaus) – taisi olla monenlaisia mielikuvia mielessä. Paikka oli kyllä hieno, eikä kenenkään tarvinnut suunnistaa enää nakkarille hakemaan iltapalaa. Hotellille suuntasimme jo kymmenen maissa. Piti sääliä kuskia, kun kuivin suin vahti toisten juomista.

Torstaiamuna alkoi kotimatka. Pahemmilta ongelmilta meidät pelasti Salmen Pertti ja Roposen Vesa, jotka saksankielen taitoisina olivat uutisista huomanneet, että rautatieläisten lakosta johtuen on moottoriteillä ennätysmäiset ruuhkat (Etelämpänä Frankfurtin luona, n. 80km rekkajonot. Huhhuh!). Meillä ei onneksi ollut satamaan kovin pitkä matka, joten ajelimme pieniä maanteitä, moottoriteitä vältellen, Cellen historiallisen kaupungin kautta Lyypekkiin, jossa Roposen Vesa tiesi hyvät kauppapaikat tuliaisien ostamista varten. Jäipä meille vielä parituntinen aikaa Lyypekin keskustaan tutustumiseenkin. Illaksi ajelimme Travemundeen ja siirryimme TT-Linen Nils Holgersson-laivalle.

Perjantaiamuna saavuimme Trelleborgiin ja saimme kaikki tulla bussin mukana laivasta ulos, joten matkaan päästiin tosi sutjakkaasti. Päivän aikana pidimme arpajaiset, joihin palkinnot oli lahjoittanut Kaha Oy. Ajelimme tulomatkan jälkiä seuraten Tukholmaan, josta laivamme lähti illalla kohti Suomea.

Lauantaiamuna saavuimme Turkuun ja kotiinpaluu alkoi tulla itse kunkin mieleen. Alkoipa puhelimiin tulla viestejä ja moni puhelu tuntui alkavan sanoilla: ”No hei rakas.” Kyllä sitä taas mielti, että mukava on aina matkalle lähteä ja reissussa olla, mutta kyllä se kohokohta on aina kotiinpaluu.

Mukana matkassa oli kaikkiaan 26 autotekniikasta ja -alasta kiinnostunutta henkilöä. Järjestys säilyi alusta loppuun asti esimerkillisenä. Armeijan käyneitä kun oltiin, niin aina liikkeelle lähtiessä otettiin kiertäväluku, jota ei tarvinnut erikseen käskeä parin ensimmäisen kerran jälkeen, vaan se onnistuneesti lähti luontevasti, kun Antti loi kysyvän katseen kohti matkalaisia. Pari huomion arvoista seikkaa pitää vielä mainita. Mukana ei ollut yhtään tupakoitsijaa, joten siirtymiset voitiin

helposti sopia aikataulujen mukaan sopiviksi. Bussissa oli wc ja juomaa löytyi riittävästi eikä nälkä ole mikään syy pysähtyä. Toinen kiitoksen aihe matkalaisille on, että vain kerran jouduimme odottamaan lähtiessä, kun Antti itse myöhästyi Lyypekin ostoskeitaalta lähdetessä. Toiset odottivat antaen asiaan kuuluvat ”kiitokset” myöhästyjälle.

Matkaamme tukivat useat tahot ja heille suuret kiitokset (Sponsoreita olivat: VV-Auto Group, Piirla Oy, Vesa Roponen, Tecalemit Oy, Kaha Oy, Handelsbanken, Wihuri Oy Autola, Lähivakuutus, A-vakuutus)

Mukavasta reissusta kiittäen,
Tommi Suhonen & Antti Kovanen

P.S

Kuvia reissussa otettiin runsaasti ja niitä lähetettiin Kuopioon, jossa Antti ja Tommi koostivat niistä paketin, joka lähetettiin kaikille halukkaille. Matkasta saatu palaute on ollut niin hienoa, että eiköhän sitä muutaman vuoden päästä taas lähdetä jonnekin Leppävirtaa kauemmas.